

ΣΤΗ ΖΑΚΥΝΘΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΥΣ

Όταν την 12ην Αυγούστου 1953 ένας άμεν προηγουμένω Ισχυρότατος σεισμός συνεβλόσκει και κάτατροσε τας τρεις άραξας τήσων τῶν Ἰονίων, τήν Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν και Ἰθάκην, τὸ μέγεθος τῆς φοβερᾶς ἐρημώσεως, μὲ δὺας τὰς ἀμείσους και ἐμείσους συνεταίας τῆς, ἐπρόξηνσε βαθεῖαν ὀδύνην εἰς Ἑλληνας και ξένους. Ἡ σέξις, ὅτι ἀμέμενοι και εὐτυχεῖς μέχρι τότε ἄνθρωποι εὗρον τὸν θάνατον και πολλοὶ ἄλλοι τραυματισμένοι ἀνέμενον βοήθειαν ἢ ἐπίσκοκτον ἄσπετοι και κενώντες, συνεκίνησαν δὺας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καθ' ὀλονήποτε τρέσκον ἡδύνατον νὰ βοηθήσκον και νὰ προσφέρουν πολυτίμους ἴσως ἐκεί ὑπερσείας.

Τὸ Ἑθνικὸν Ἐκπαιδευτήριον Ἀναβύτων εὐθὺς ἀπέληφθη ὅτι ἐπέ-στη ἡ στιγμή διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ ἐμμερώτως μερικὰς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δίδασκονται εἰς τοὺς μαθητὰς και αἱ ὁποῖαι δυστηρῶς δὲν διὰ ἀνέμενον καλύτεραν εἰσκαίαν διὰ νὰ τέρχον ἐφαρμογῆς... Τὸ Σχολεῖον ἐπικοινωνήσε μὲ δὺας ἐκ τῶν μαθητῶν τὸν ἡδύνατον και παρὰ τὸ γεγονός, ὅτι, λόγω τῶν δικαιοκῶν, ὅλοι ἴσαν μακρῶν του, ἦτο μὲν ἐπιχρηστος ἐκπέλιξις ἢ προθυμία και ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὁποῖαν τὰ νέα αὐτὰ παιδιὰ συνεκτρέφθησαν διὰ μίαν δύσκολον βεβαίως ἀποστολήν. Καμμία ἀντίρρησης, καμμία ἐπιφύλαξις ἀπὸ κανένα ἀπολύτως. Ἡ πρώτη λοιπὸν Ὀμάς Βοηθείας τοῦ Ἑθν. Ἐκπαιδευτήριου ἀπὸ μαθητῶν και μέλη τοῦ προσωπικοῦ μὲ ἐπικε-καλῆς τὸν Ἀνακλιρωτὴν Γενικὸν Διευθυντὸν ἦτο ἔτοιμος και, ἀναλόγως τῶν δυ-σχευῶν ἐπικοινωνίας μὲ τὰς τήσους, ἐφθεσε σχετικῶς ταχέως.

Τὸ ζήτημα τῆς φέσεως τῆς βοηθείας ἀντεμετωπίσθη ἐν ἀναλογία πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς καταστροφῆς και τὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν και τοῦ Σχολεῖου. Προβέ-σας μας ἦτο νὰ προσφέρωμεν ὅ, τι ἠμικροτούσαμε, νὰ συνεργασθῶμεν μὲ τὰς ἀρχὰς και τὰς ὑπερσείας περιβάλλωσας ὥστε νὰ ἀποδοῦσμεν κατὰ ὁτικὸν και ὠφέλιμον. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ὅπου προδὸν ἐρθεύσαμεν, ἡ ὁμάς ἐπεδύθη εἰς τὴν περίθαλψιν τραυματιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον εἰς προχρήσους σπηλάς και ἐν συνεχείᾳ δεκνούσαν ἐντατικὰ εἰς Νοσοκομεῖα γειτονικῶν πόλεων, τὰ ὁποῖα εἶχον πληθὴ ὀλιγωτέρων.

Εἰς τὴν Ἰθάκην εἶχον ἦδη σπέσια ἄλλα ὀμάδες βοηθείας και ἀλληλεγγύης και ἐκτέλιξι σωστικῶν νὰ κατενθῶσμεν εἰς τὴν Ζάκυνθον, ὅπου αἱ ἀνάγκαι ἴσαν ἐπι-τακτικώτεραι λόγω τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς. Ἐκεί ἡ βοήθειά μας συνίστατο εἰς τὴν κατωκενην προχείρων ἐπιβίων παραρημημάτων, διὰ νὰ στεγασθοῦν ὅσον τὸ δυ-νατὸν περισσεότεροι ἄσπετοι κάτοικοι. Βεβαίως ἡ ἐργασία αὐτῆ δὲν ἦτο καθόλου εὐ-κολοὺς διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς ὀμάδος, διότι οὐτε τεχνικὰ γνώσεις, ὅς αἱ ἀπαυτιώ-μενοι εἶχον, οὐτε σχετικὰ ἐφόδια. Πρῶ ὅλα ταῦτα ὅλοι οἱ μαθηταὶ ἠσγάσθησαν μὲ ἐν-θουσιασμόν και ζήλον πλησίον τῶν μαθητῶν μὲς ὀμάδος Πρακτικοῦ Σχολεῖου τοῦ Ἑθνικοῦ Ἰδρυματος, και ἠσγάσθησαν σκληρῶς ἐκάνω εἰς τὸ συνεχὲς δονοτιόμενον ἐκ τῶν σεσημῶν ἔδαφος τῆς Ζακύνθου. Ἐγγορεύθη ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας τῶν διὰ ἀνεκκομίζοντο πολλοὶ δυστηρῆς ἄνθρωποι και αὐτὸ ἀνεκομίζετῆ και τὴν κόπασιν τῶν ἰδίων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔκαμε εὐφημον μείαν τοῦ ἔργου τῶν Σχολῶν και τὸ Βασιλικὸν Ἑθνικὸν Ἰδρυμα εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πολυτίμων ἐπιρροῶν τῆς ἀποστολῆς, ἀπένεμεν εἰς τὸ σχολεῖον εἰδικὸν ἐσημῶν και εἰς τὰ Μέλη αὐτῆς ἀνα-

μνηρικὰ μετάλλια μετὰ δικαιοκῶν. Και τὸ Ἐκπαιδευτήριον, παρ' ὅλων ὅτι ἀφιθ-μει ὀλίγα μόνον ἐτη ζώῃς, ἔδοξισμεν μετὰ τὴν ἰκανοποίησιν και σερνήτην διότι αὐ-μοιθία του, διαπνεύμενοι ἐμμερώτως ἀπὸ αἰσθήματα φιλαλληλίας και ἀνθρωπισμοῦ κατενόσαν τὸσον γρήγορον τὰς ἀρχὰς και τοὺς σκοπούς του.

Μία νέα ἀπόδειξις τούτων ἦτο ἡ ὀργάνωσις και Β' Ὀμάδος Βοηθείας, ἣ ὁποῖα ἐβλεβ ἔμερος κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, εἰς τὴν πραγματοποιήσιν σχεδίων παρο-χῆς βοηθείας τῶν σεισμοκλήττων Κεφαλληνίας ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὰ ἀδελφὰ Σχολεῖα τοῦ Ἐξωτερικοῦ, τὴν Σχολὴν Salest τῆς Γερμανίας και τὴν Σχολὴν Gordonstoun τῆς Σκωτίας και ἄλλα ὁμοίον τύπου.

A.

Τὸ πρῶτον κατασκευασθὲν παράρημα ἐν Ζακύνθῳ ἦτο ἔργον μας.

«Τὴς ἀρχὰς και ἰκανοῦσιν ἐν ἡμῖν; δεύεται ἐκ τῆς καλῆς ἀποστολῆς καὶ ἔργου κένου ἐν πρῶτῃ σφύρῃ... Ἡ ἀποδοτὴ σφύρα μὲν ἀγρή ἔσται, ἔσται εὐχαριστῆ, ἐπιπέθῃς, μετῆ ἔλλοις και κατὰ τὰς ἀνάγκαις...»

Ἰωάννης • Καθολικὴ Ἐπιστολή

«Ἐσὶ μὲν οὐ φαίνεται, ὅ ἀν ἡμετέροις ἡ σφύρα, ταῦτα τῆ ἀποδοτῆς γρηγὴ ἀγαθὴν ποιῶν, ἀλλὰ τὸ ἀποδοτῆς γρηγὴ ἀγαθὴ τῆ ἀποδοτῆς ἀποδοτῆς ἀποδοτῆς ὡς αὐτὸ ἐν μέλλουσιν.»

Πλάτων • Πολιτείας

Ἀρχαῖοι: «Γὰ μίαν δὲν εἶναι τὸ γὰρ και κατὰ ὄμμα ἐκείνου καὶ μὲ τὴν ἀλῆαν του καὶ τὸ σφύ-ρῃ και τὴν γρηγὴ, ἀλλὰ τὸ ἐκείνου, ἢ καλὴ γρηγὴ εἶναι καὶ μὲ τὴν ἀποδοτῆς καὶ τὸ ὄμμα ὅσο γίνεται καὶ καλὸν.»

Μεταφραστικὸς I. Γρηγορίου